

Apvienotās Linkolnas latviešu ev. lut. draudzes

APKĀRTRAKSTS

NO. 2 (85)

Augusts / Septembris / Oktobris, 2020

Draudzes priekšnieks Kārlis Indriksons
3427 Laura Ave, Lincoln, NE 68510
402-730-3427
mindriks@aol.com

Dāmu komitejas pr-niece Nora Šmits
7311 Glynoaks Dr. Lincoln, NE 68516
402-483-6376
kunora@windstream.net

Mācītāja Gija Galiņa
3272 Mohawk St. Lincoln, NE 68510
402-475-8106
gijagalins@yahoo.com

JĒZUS SKAIDRO LĪDZĪBU PAR SĒJĒJU

“Tad nu ieklausieties līdzībā par sējēju: pie ikviena, kas Valstības vārdu dzird, bet neaptver, nāk ļaunais un nolaupa, kas iesēts viņa sirdī. Šis ir tas, kas iesēts ceļmalā. Bet kas sēts akmenājā – tas vārdu dzird un to tūlīt ar prieku uzņem, bet viņā nav sakņu, un viņš ilgi neiztur. Kad nāk spaidi un vajāšanas vārda dēļ, tas tūlīt apgrēkojas. Bet kas sēts starp ērkšķiem – tas vārdu dzird, bet laicīgās rūpes un bagātības viltus to noslāpē, un viņš kļūst neauglīgs. Bet kas sēts labā zemē – tas vārdu dzird un saprot, un viņš nes augļus – cits simtkārtīgus, cits sešdesmitkārtīgus, cits trīsdesmitkārtīgus.” Mat. 13:18-23

Ir pagājuši jau divi mēneši, kopš mēs atsākām noturēt dievkalpojumus mūsu dievnamā. Vai kaut kas ir mainījies kopš mēs sākām dzīvot zem epidēmijas sloga, kas tika uzlikts mums tik negaidīti? Tāpēc ir labi pārdomāt savu pamatu par ko runā šī Jēzus līdzība, jo tikai tad, kad mēs redzam, kur mēs esam tas palīdz mums iet savu ceļu neskatoties uz visiem satraukumiem un pārdzīvojumiem, kas mums katram jāpārdzīvo patreizējā situācijā.

Vispirms, mēs saprotam, ka ar dzirdēšanu vien nepietiek, mums ir jāsaprot par ko tad ir runa, jo mūs aicina pārdomāt, kur tad mēs sevi redzam tieši šodien. Varbūt es gribu sevi redzēt, ka es esmu tā auglīgā zeme, kas vārdu dzird un saprot, tāpēc mēs nesam tos augļus, kas no mums tiek sagaidīti. Bet vai es patiesi nesu šos augļus, ja nē, tad varbūt es neesmu tā auglīga zeme.

Kas tad ir tas, kas neļauj būt šai auglīgai zemei, kas nes šos augļus?

Pirmais variants mums izskaidro, ja mūsu pamats ir akmeņains, mēs vienmēr Dieva vārdu uztveram ar prieku, bet akmeņainais pamats neļauj sēklai ieaukt dziļi zemē. Tāpēc mēs tik viegli uzdodam, kad nāk virsū pārbaudījumi un grūtības. Ja mēs atpazīstam savas reakcijas un ieraugam sevi kā nervozus un satrauktus cilvēkus, kas nespēj tikt galā ar uzdotiem pārbaudījumiem, tad varbūt mūsu pamats ir akmeņains. Bet ir labi saprast, ka Dievs apžēlojas arī par tiem, kas dzīvo savu dzīvi uz šī akmeņainā pamata. Jo mēs jau redzam, ka pat sēkla spēj atrast kādu spraugu akmeņainā zemē, jo arī tur ir šī zeme, kur var iesēt sēklu un tā spēj ieaukt arī klintī un dzīt savas saknes. Tāpēc pavērosim dabā šo līdzību, kur mēs varam liecināt, ka arī akmeņainā pamatā ir kāda sprauga, kur dīkst jauna dzīva cerība.

Otrs variants runā par ērkšķiem. Varbūt ērkšķi it kā turpina aprakstīt iepriekšējo situāciju, jo te ir runa par cilvēkiem, kas vārdu dzird bet neuzņem, jo ērkšķi to nomāc, kas tiek izskaidrotas, ka mūsu laicīgās rūpes ir tas pretspēks, kas neļauj uzņemt vārdu. Tas ir tas ārējais pretspēks, kas pārņem mūs, ka mēs paliekam bezspēcīgi tādās situācijās. Bet vai tieši tad, kad mums ir rūpes, mēs neilgojamies pēc mierinājuma vārda, kas var mūs uzmundrināt un spēcīnāt. Jeb es tikai nododos tikai šim satraukumam un nemieram, ka nekas nevar mani aizsniegt. Tāpēc šī pamācība norāda uz to, ka mums jāatceras, kā būtu mums jārikojas brīžos, kad satraukums un nemiers mūs pārņem. Es apzinos, ka ērkšķi mani nomāc, bet es nevēlos palikt tādā situācijā, es ilgojos pēc brīvības, kas ļaus man pārvarēt šo situāciju. Mēs nedrīkstam zaudēt cerību, lai kur mēs būtu. Tāpēc ir tik svarīgi uzņemt sevī šos vārdus, jo kam ausis dzirdēt, tas lai dzird un lai mēs saprotam, ko tad Jēzus grib tev iemācīt. Vispirms mums jāapzinās savs pamats, lai mēs spētu redzēt un saprast, kur mēs esam un pieņemam šo patiesību, ka nekad nav par vēlu lūgt palīdzību, lai Dievs mums palīdz būt auglīgiem, lai rūpes, nemieri, jeb neziņa neatņem no mums to, ko Dievs grib mums dāvēt.

Mēs Tev pateicamies Kungs, ka varam nākt pie Tevis ar savām lūgšanām, ka mēs varam piepildīt to, ka kļūstam par šo auglīgo zemi, kur Tavs vārds ir iesēts dziļi mūsu sirdīs. Vārds, kas mūs stiprina, kad esam nespēkā, jeb bailēs. Tev patiesi pienākas slava un pateicība par Tavu darbu, ko Tu nemities darīt šajā pasaulē.

Mācītāja Gija Galiņa

In Memoriam

Mācītājs Vitauts Grīnvalds

Jēzus tiem sacīja: *"ES ESMU dzīvības maize. Kas nāk pie manis, tam nesalks, un, kas man tic, tam neslāps nemūžam. Es jums sacīju, ka jūs gan esat mani redzējuši, tomēr neticat. Visi, ko Tēvs man dod, nāk pie manis, un nevienu, kas pie manis nāk, es nekad nedzīšu prom, jo es neesmu no debesīm nācis, lai darītu savu gribu, bet tā gribu, kas mani ir sūtījis."* Jāņa ev. 6:35-39.

Dzimis 1927. gada 1. novembrī, Smiltēnē, Latvijā.

Miris 2020. gada 29. martā, Raunā, Latvijā.

Apglabāts 2020. gada 21. aprīlī Wyuka kapos, Linkolnā, Nebraskā.

Vitauta Grīnvalda dzīves gaitas sākās Smiltēnes tuvumā, kur vecākiem piederēja saimniecība un viņa mūžs noslēdzās netālajā Raunas Mācītājmuižā, kur ir iekārtots veco ļaužu pansionāts. Viņa dzīve ir bagāta ar notikumiem. Kā pats atzīstās, bērnībā ir bijis pilns jautrības un nerātņību, kas sagādājušas galvas sāpes skolotājiem. 1943. gada noslēgumā tiek iesaukts gaisa izpalīgos. Pēc īsām apmācībām iedalīts zenīartilērijas vienībā, kas apsargā Rīgu. 1945. gada februārī vienība tiek nosūtīta uz Drezdeni, lai palīdzētu novākt drupas pilnīgi izpostītā pilsētā. Drīz pēc tam vienība pārsūtīta tuvāk rietumu frontei.

Kādā lielā uzlidojuma laikā, ja nemaldos Frankurtei, viņš piedzīvo vienu no sāpīgākajiem brīžiem savā dzīvē. Pēc smaga uzlidojuma, viņa vienības biedri saņem pavēli atstāt patvertni un ar rokas nestuvēm meklēt ievainotos sagrautās celtnēs. Viņš ar vienu biedru nonāk kādā degošā sānielā, kur ielas vidū viņi ierauga šķembu nogalinātu jaunu sievieti, pār kuru noliekusies maza meitenīte izmisīgi raudot un skatoties uz viņiem pēc palīdzības. Redzot meitenītes drausmīgo pārdzīvojumu, kas viņai ir bijis jāpanes visu bombardēšanas laiku starp degošiem un grūstošiem namiem, Vitautā rodas jautājums – Dievs, kādēļ Tu pieļāvi tam notikt!

Šis rūgtums viņu pilnīgi atsvešinājis no Dieva. Kara noslēgumā Vitauts krita franču gūstā. Francijā filtrācijas laikā tiek nodarbināts smagos kara gruvešu novākšanas darbos, pie ļoti vāja uztura. Viņš smagi saslimst. Notika Dieva brīnums, ka viņš palika dzīvs. Sarunās par frančiem viņam nebija komplimentējoši vārdi, jo vienmēr izjuta rūgtumu, kā viņi apgājās ar latviešu zēniem, kuri ar varu bija ierauti šinī karā.

Pēc atbrīvošanas viņš nonāk Fuldas latviešu nometnē. Tur pabeidz savu pārtraukto izglītību. Skolā kā pasniedzējs strādā māc. Pāvils Ķirsons. Redzot Vitauta apķērību un centību, viņš pieņem to kā palīgu pie rakstu darbiem. Garās pārrunās mācītājam izdodas Vitautu vest atkal tuvāk Dieva atzīšanai.

1949. gada sākumā Vitauts nonāk Kalifornijā kādā apelsīnu un citu augļu novākšanas firmā. Darbs smags, ilgas stundas un pastāvīga pārvietošanās pa dārzu rajoniem. Algas ir mazas, bet firma ļauj pirkt viņu veikalos uz parāda, tā padarot strādniekus pilnīgi atkarīgus firmai. Atkal nāk atbalsts no māc. Ķirsona. Parādi tiek samaksāti un Vitauts nonāk Linkolnā.

1950. gada rudenī ar māc. Ķirsona enerģisko gādību tiek sagādātas stipendijas no "United Lutheran Church of America" Vilim Vārsbergam, Laimdotam Grendzem un Vitautam Grīnvaldam studijām "Midland College, Fremont, Nebraska." Ar iegūto grādu teoloģijā 1957. gada 14. maijā viņš tiek ordinēts ULCA mācītāja amatā.

Vitauts nokalpoja 35 gadus trijās amerikāņu luterāņu draudzēs Nebraskā. Viņa laikā, katrā no šīm draudzēm pieauga locekļu skaits ziņā un divās tika uzceltas arī jaunas baznīcas. 1992. gadā viņš dodas pelnītā pensijā, lai pavadītu vairāk laiku ar sievu Liesmu un ciemotos pie saviem bērniem un mazbērniem Nebraskā un Aiovā. Tomēr tas nenotika, jo 1993. gada rudenī Linkolnas latviešu draudzes mācītājs Herberts Jesifers devās pensijā. Vitauts tiek aicināts uzņemties mūsu draudzes mācītāja pienākumus.

Viņš bija iecienīts un iemīļots draudzes mācītājs. Ar savu laipno un sirsnīgo raksturu viņš ieguva sev daudzus personīgus draugus, kā arī iesaistīja draudzē jaunus draudzes locekļus, galvenokārt jaukto laulību ģimenes. Tika iesākti angļu valodas dievkalpojumi vienu reizi mēnesī, lai Dieva vārds būtu pieejams ikvienam draudzes loceklim. Viņa labi sagatavotie un kodolīgie sprediķi bija iecienīti un dievkalpojumi bija labi apmeklēti. Draudzes sarīkojumos viņš mēdza apciemot klātesošo galdiņus un pajokot par ikdienas raizēm. Savā brīvajā svētdienā māc. Grīnvalds brauca uz Omahu, Nebrasku un apkalpoja Omahas latviešu ev. luterāņu draudzi.

Viņš arī bija ieslavēts kulinārs. Visvairāk iecienītās bija viņa gatavotās latviskās sēņu zupas un viņa ceptā saldskābmaize. Liesma jokodamās teica: "Es jau viņam labprāt atļauju rīkoties pa virtuvi, lai man atliktu drusku vairāk laika "soap operām". Ļoti sāpīgs brīdis viņa dzīvē bija sievas Liesmas pēkšņā un negaidītā aiziešana mūžībā 2012. gadā.

2014. gada 2. novembrī Vitauts 87 gadu vecumā notur savu pēdējo dievkalpojumu Linkolnas draudzē. Tas tiešām kļuva par pateicības dievkalpojumu pēc 22 gadu kalpošanas kā draudzes mācītājam. To kuplināja koris, viņa mazbērnu solo priekšnesumi un ērģelnieces Sally Johnston speciāli izmeklētā mūzika. Tam sekoja viesības draudzes sabiedriskās telpās. Kā speciālviesis piedalījās māc. Andris Sedliņš ar kuru kopā Vitauts bija gājis seminārā. Viņš jautrā un asprātīgā veidā aprakstīja tos gadus Fremontas "Midland College" kopā ar tur vēl studējošo Vili Vārsbergu un Laimdotu Grendzi.

Drīz Vitauts pārceļas uz dzīvi pie dēla Jeff Omahā. Sākās liktenīgi notikumi. 2016. gada vasarā viņš aizved tēvu uz Latviju, lai pēdējo reizi viņš apmeklētu tēva mājas, radus un Latviju, jo ir manāms, ka Vitautam sāk iestāties atmiņas zaudēšana. Šinī braucienā Jeff iepazīstas ar kādu latvieti ar kuru no draudzības drīz izveidojas mīlestības saites. Jau nākošā gadā viņš pārceļas uz Rīgu. Tur sāk darbu kā angļu valodas pasniedzējs divās mācību iestādēs.

2017. gada novembrī, atzīmējot sava tēva 90 gadu jubileju, Vitauta bērni rīkoja plašas viesības "Yutan Country Club" telpās. Ielūgumus saņēma Yuton luterāņu, Linkolnas un Omahas latviešu draudžu locekļi. Tie ieradās kuplā skaitā, lai pēc laika atkal tiktos ar māc. Grīnvaldu.

Sarīkojums sākās ar klātesošo un rakstiski sūtītiem apsveikumiem. Skaistā veidā Vitauta dzīves stāstu bija sagatavojis dēls Jeff Rīgā, ko pārraidīja uz TV ekrāna. Tad apsveikuma dziesmas angļu un latviešu valodā. Protams, pēc bagātīgas maltītes varējām baudīt latviskas tortes un dzimšanas dienas kliņģeri.

Omahā par tēvu sāk rūpēties dēls Alan, bet drīz mana, tēvam būs vajadzīga profesionāla aprūpe. Tiek meklēta vieta Omahas pilsētā. No Latvijas Jeff nāk ar citu priekšlikumu – tēvam doties uz Latviju, kur viņš jutīsies daudz labāk jaunos apstākļos. Viņš arī apmeklē pansionātu Raunā, kura apkārtnē dzīvo Vitauta radi. Viņš ir ļoti apmierināts ar dzīves apstākļiem ko redz, kā arī ar darbinieku profesionalitāti, kuri rūpējas par iemītniekiem.

Ģimene vienojas par Latviju un 13. jūnijā Vitauts kopā ar vecāko dēlu Paulu un viņa ģimeni ierodas Rīgā. Nākošā dienā ar rentētu automašīnu viņi dodas uz Smilteni lai apmeklētu radus, tēva mājas un tālāk dotos uz Raunas pansionātu, Vitauta nākošo dzīves vietu. Tur viņi tiek sirsnīgi sagaidīti un iepazīstināti ar Vitauta nākošo istabas biedri Jāni. Vēlākos apmeklējumos viņi iesaukuši viņu par "St. John" jo tik laba ir bijusi viņa draudzība, saprašanās un sarunu bagātība ar tēvu. Vitauts arī bieži ir citiem iemītniekiem devies pastaigās pa skaisto parku ap pansionātu.

29. marta agrā rītā Vitauts slēdz acis uz mūžu. Tiek nolemts Vitautu neapglabāt pie vecākiem Smiltēnē, bet pārvest uz Linkolnu, lai guldītu blakus Liesmai. Covid -19 krīzes dēļ sarežģījumi ir bijuši lieli.

21. aprīļa pēcpusdienā Vitauts tiek guldīts Wyuka kapos. Viņu izvada Nebraskas ELCA Sinodes bīskaps Brian Maas un Linkolnas latviešu draudzes mācītāja Gija Galiņa. Sirsnīgus atvadu vārdus teic draudzes priekšnieks Kārlis Indriksons. Sakarā ar Covid-19 vīrusa krīzi izvadīšanā piedalījās tikai Vitauta dēli un meitas, pat viņu dzīves draugi un bērni atvadījās no vectēva bērnu namā pa vienam pirms došanās uz kapsētu. Kad varēs noturēt piemiņas dievkalpojumu vēl nav zināms. Bet savās sirdīs mēs Vitautu paturēsim uz mūžu.

Mūžīgu mieru, Dievs, dod . . .

Ārijs R. Liepiņš, Apvienotās Linkolnas draudzes priekšnieka vietnieks

Raksts tiek publicēts 2021 g. LELBA Gada Grāmatā

DIEVKALPOJUMI

SEPTEMBRĪ

6. sept., plkst. 9:00 . . . . . KAPU SVĒTKI
WYUKA KAPOS

13. sept., plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS
angļu valodā ar DIEVGALDU

27. sept., plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS

OKTOBRĪ

4. okt., plkst. 10:00 . . . . . PĻAUJAS SVĒTKU
DIEVKALPOJUMS AR DIEVGALDU

11. okt., plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS
angļu valodā AR DIEVGALDU

25. okt., plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS

PĒC KAPU SVĒTKU DIEVKALPOJUMA

6. septembrī, Wyuka kapsētā,
Draudzes dāmu komiteja rīko
KAFIJAS GALDU

NOVEMBRĪ

1. nov., plkst. 10:00 . . . . .DIEVKALPOJUMS
AR DIEVGALDU

8. nov., plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS
angļu valodā ar DIEVGALDU

22. nov. plkst. 10:00 . . . . . VALSTS SVĒTKU
DIEVKALPOJUMS

29. nov. Plkst. 10:00 . . . . . KONTEMPLĀTĪVS
DIEVKALPOJUMS latviešu un angļu valodā

DECEMBRĪ

6. dec. plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS
AR DIEVGALDU

13. dec., plkst. 10:00 . . . . . DIEVKALPOJUMS
angļu valodā ar DIEVGALDU

24. dec. plkst. 18:00 . . . ZIEMASSVĒTKU VAKARA
DIEVKALPOJUMS latviešu un angļu valodās

DIEVA MIERĀ AIZGĀJUŠI

MARIJA EGLĪTIS, dzim. BERKIS

Dzimusi: 1921. g. 21 decembrī, Vecmuižā, Latvijā

Mirusi: 2020. g. 15. februārī, Linkolnā

Izvadīta (privāti): 2020. g. 20. februārī, Linkolnā

✚ ✚ ✚

MĀCĪTĀJS VITAUTS GRĪNVALDS

Dzimis: 1927. g. 1. novembrī, Smiltenē, Latvijā

Miris: 2020. g. 29. martā, Raunā, Latvijā

Izvadīts (privāti): 2020. g. 21. aprīlī, Linkolnā

„Labo cīņu es esmu izcīnījis, skrējienu esmu pabeidzis, ticību esmu turējis.”

Pāvila 2. vēstule Timotejam 4:7

✚ ✚ ✚

PĻAUJAS SVĒTKU MIELĀSTS

Groziņu veidā

Svētdien, 4. oktobrī, pēc dievkalpojuma

Draudzes sabiedriskās telpās

ZIEMASSVĒTKU TIRDZIŅŠ

Ierobežots Maizes galds/Pusdienas

Svētdien, 6. decembrī, pēc dievkalpojuma

Draudzes sabiedriskās telpās

Ziemassvētku Eglīte, 2020. g. 5. janvārī, kopīgi ar Daugavas Vanagu Apvienību.
Programmā Māra Žīgurs rādīja Pētera Lipiņa videos no agrākām Ziemassvētku programmām.
✧

Dāmu komiteja (Nora) un Daugavas Vanadzies (Astra) apsveic janvāra Jubilāres Rasmu Strautkalns un Elgu Ronis ar ziediem

Dāmu komitejas rīkotās zupu pusdienas 26. janvārī apmeklēja ap 50 cilvēki. Pateicība zupu vārītājiem, baudītājiem, un Dailai par organizēšanu. Viss labi izdevās.

Apvienotās Linkolnas latviešu ev. lut. draudzes padomes locekļi, kopā ar dāmu komiteju un revīzijas komisijas locekļiem, tika ievesti amatā 2020. g. 1. martā.

No kreisās, 1. rindā – dāmu komitejas priekšniece Nora Šmits, draudzes priekšnieks Kārlis Indriksons, draudzes mācītāja Gija Galiņa, Dagnija Bite, Rasma Strautkalns, Anna Pool un pianists James McLaughlin

2. rindā – Laura Paeglis, Jānis Strautkalns, Daila Būmanis un Astra Iesalnieks

3. rindā – Ingrīda Baņģers, Imants Iliško, Valdis Balodis, Ēriks Lipiņš un Ārijs Liepiņš

Iztrūkst Velta Didrichsons, Māra Murhpy, Iveta Wilson, Ron Wilson un Māra Žīgurs

PATEICĪBAS

Nora, Izsaku sirsniņu paldies par apsveici manā dzimšanas dienā un ziediem. Pēteris Kalniņš (2-21-20)

Marijas Eglītis ģimene izsaka visdziļāko pateicību visiem par līdzjūtības kartiņām, skaistajiem ziediem, piemiņas ziedojumiem draudzei un sirsniņiem atvadu vārdiem. Silvija Augstums

Pateicība Valdim Kalniņam, Pēterim Kalniņam un Leonijai Petraškai par ziedojumiem dāmu komitejas darbam.

Ja Jums ir interese piedalīties iespējamā **Jaungada Sagaidīšanā** Sabiedriskās telpās, lūdzu paziņot Rasmai Strautkalns 402-477-0267.

SAMOVAR EUROPEAN DELI

3720 No. 27th St.

402-309-9047

moleg540@aol.com

Here are some of the fine foods from Latvia and the Baltics that you will find at Samovar.

Old Town Bakery "Laima" – Cherry Cake (Torte Kārumniece ar ķiršiem)

Old Town Bakery "Laima" - Honey Cake

Old Town Bakery "Laima" – Vāverīte Cake (Light & Dark Sponge Cake with hazelnut & butter cream)

Lithuanian Gubernija kvass

Lithuanian Amber rye bread

Lithuanian Bandi Pierogies: with potatoes & onions . . . with potatoes & mushrooms

Lithuanian Bandi pork dumplings . . . and pork & beef dumplings

Lithuanian Bandi blintzes with cherry

Samovar home-made blintzes with cheese . . . and with chicken (very, very good)

Estonian Vici Pancakes

Poland Vavel Canned Sorrel

Rīga Zelts mencu aknas

Rīga Gold smoked sprats pate . . . and wild-caught sprats

Latvian Bandi roasted sprats in tomato sauce

Latvian Baltic Gold sardines

Latvian mackerel steak in tomato sauce

Latvian Kaija skumbrijas eļļā

Icelandic cod liver

Lithuanian borscht

Latvian Kronis buckwheat with mushrooms

Latvian Spilva Solanka

Latvian Spilva rasolniks

Many different Laima chocolates

Many different meats and sausages

Hours: Mon thru Sat: 10:00 till 6:00; Sun: 12:30 till 4:00.

COVID-19 pandēmijas krīzes dēļ, dievkalpojumi netika noturēti no marta vidus līdz atsākšanu 12. jūlijā, ņemot vērā drošības vadlīnijas. Aprīlī, maijā, un jūnijā tika izsūtītas ar e-pastu un pastu mācītājas Gijas Galiņas pārdomas un lūgšanas, kā arī Arhibīskapes Laumas Zušēvices un Vidienes apgabala Prāvestes Sarmas Eglītes ziņojumi. Marta/aprīļa/maija Apkārtraksts netika izdots. Nora

Dāmu komitejas ārkārtēja sapulce 27. septembrī, pēc dievkalpojuma baznīcas lejas telpā

Darba kārtība: Pļaujas svētki un Ziemassvētku tirdziņš/pusdienas

Visas dāmas lūgtas piedalīties

Daugavas Vanagu Apvienības Gada Svētki – 24. oktobrī

18. novembra akts – 22. novembrī

Tuvākai informācijai zvanīt Astrai Iesalnieks 402-435-7895

PATEICĪBA AUGSTUMS PRINTING SERVICE PAR APKĀRTRAKSTA PAVAIROŠANU